

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567
 การบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียน
 จังหวัดสุพรรณบุรี

Learning Managements of Morality Teaching Monks According to the
 Opinions of Administrators and Teachers in the Digital Age
 in Suphanburi

มนัสวิน พบสุข¹, ชมแข พงษ์เจริญ²

Manasawin Pobsuk¹, Chomkhae Phongcharoen²

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Rajapruck University

Author for Correspondence: Email: huigmeeku@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 313 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง .67–1.00 และค่าความเที่ยงเท่ากับ .84 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test independent) การวิเคราะห์ค่าแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่แบบ LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) เรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ($\bar{X} = 4.30$)รองลงมา คือ ด้านการบูรณาการหลักธรรมกับชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.29$) ด้านการวางแผนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.27$) และด้านการจัดกิจกรรมทำสมาธิให้กับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.23$) และ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา ในภาพรวม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนขนาดโรงเรียนต่างก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและรายด้าน ยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมทำสมาธิให้กับผู้เรียน

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

คำสำคัญ: การบริหาร; การจัดการเรียนรู้; ครูพระสอนศีลธรรม

Received:30/07/2567, Revised: 16/10/2567,Accepted:18/10/2567

Abstract

The objectives of this research were 1) to study learning Managements for morality teaching monks according to opinions of school administrators and teachers in the Digital Age of schools in Suphanburi, and 2) to compare the opinions of school administrators and teachers on learning Managements for morality teaching monks classified by gender, age, education level and school size. The sample consisted of 313 school administrators and teachers. The research instrument a questionnaire with a content validity, IOC values, between .67–1.00 and a reliability value of .84. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and LSD.

The results of the research were as follows: 1) learning Managements for morality teaching monks according to opinions of school administrators and teachers in the Digital Age of schools in Suphanburi were at a high level in overall ($\bar{X} = 4.27$) and particular aspects, ranking from the highest to the lowest mean: Reviewing Buddhist activities ($\bar{X} = 4.30$), Integrating Dharma with daily life ($\bar{X} = 4.29$), Planning lessons according to the Basic Education Curriculum ($\bar{X} = 4.27$), and Organizing meditation activities for students ($\bar{X} = 4.23$), and 2) the opinions of school administrators and teachers on learning Managements for morality teaching monks in the Digital Age of schools in Suphanburi classified by gender, age, and education level were not different in overall, while the differential school size was statistically significant at a level of .05 in overall, and particular aspects, except for Organizing meditation activities for students.

Keywords: Administration; Learning Management ; Morality Teaching Monks

1. บทนำ

พระพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อการพัฒนาสังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้มาอย่างยาวนาน โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้และการอบรมบ่มนิสัยทางด้านจริยธรรม พระสงฆ์จึงเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนและมีบทบาทในการอบรม สอนแนะทางการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นคนดี เพราะพระสงฆ์ถือเป็นบุคลากรผู้ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของจิตสำนึกทางจริยธรรม แต่ในปัจจุบันบทบาทของพระสงฆ์ในด้านการขัดเกลาทางจริยธรรมได้ลดน้อยลงไป เนื่องจากวัด

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

ไม่ได้เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้เหมือนในอดีต กิจกรรมต่าง ๆ ที่เคยกระทำร่วมกันระหว่างวัดกับชุมชนก็เริ่มหายไป ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์และประชาชนลดน้อยลง โดยเฉพาะเยาวชนในยุคปัจจุบันที่ขาดการเอาใจใส่ในการครองตนที่ถูกต้องตามหลักพระพุทธศาสนา จึงส่งผลให้ระดับคุณธรรมจริยธรรมลดต่ำและเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาสังคมในปัจจุบัน (พระสมหมาย สิริภโท, 2562)

ฉะนั้นจึงควรเร่งปรับเปลี่ยนวิธีการและกระบวนการในการบริหารงาน โดยเฉพาะด้านการศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ มีคุณธรรมจริยธรรมในการครองตนตามหลักพระพุทธศาสนาเป็นสำคัญ ถึงแม้โครงการพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจะดำเนินมาอย่างช้านานแล้ว แต่เยาวชนและประชาชนจำนวนมากยังขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากความบกพร่องในการสอนวิชาดังกล่าวแก่เด็กและเยาวชน ในการเรียนการสอนไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง วิชาศีลธรรมหรือวิชาพระพุทธศาสนาจะเกิดประโยชน์ได้ก็ต่อเมื่อมีการนำไปประพฤติปฏิบัติเท่านั้น ปัญหาการเรียนรู้อันของเด็กและเยาวชนเป็นการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่รัฐกำหนดไว้ เป็นการเรียนแบบท่องจำ ไม่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของการปฏิบัติให้เกิดสติปัญญา หรือนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (กองพุทธศาสนศึกษา, 2557)

บทบาทหน้าที่ของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน มีหน้าที่โดยตรงในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในสถานศึกษาและมีบทบาทอย่างมากในการนำเอาหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเข้าไปเผยแผ่ให้แก่เด็กและเยาวชนในโรงเรียน โดยครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจะต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ วิธีการสอน ให้ทันต่อสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการศึกษา (ภาคเรียนรู้) และได้กระทำด้วยตนเอง (ภาคปฏิบัติ) ตลอดทั้งการใช้เทคโนโลยีในการทบทวนผลจากการปฏิบัติอีกด้วย (วิจารณ์ พานิช, 2557) ซึ่งที่ผ่านมา พบว่า ผลการดำเนินงานในโครงการพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนเกือบทุกพื้นที่ยังมีปัญหาหลายประการ ทั้งในส่วนของปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและครูในโรงเรียน ส่วนมากไม่ได้ให้ความสำคัญกับพระสอนศีลธรรมดีเท่าที่ควรมีการติดต่อประสานงานค่อนข้างยาก ด้านเครื่องมือหรืออุปกรณ์เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนการสอนมีค่อนข้างมีจำกัด และอีกประการที่สำคัญคือ ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนยังขาดการปรับเปลี่ยนรูปแบบหรือวิธีการสอนนักเรียนให้มีความทันสมัย ไม่สามารถใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ช่วยในการสอนได้ ขาดสื่อการสอนที่ดีที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเดิม จึงไม่สามารถนำหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาให้เข้าถึงจิตใจของเด็กและเยาวชนได้ ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมองศาสนาเป็นเรื่องไกลตัว มองธรรมะเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ และไม่เห็นความสำคัญของการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน (สำนักงานพระสอนศีลธรรม, 2565)

จากที่กล่าวมาข้างข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารการเรียนรู้อันของครูพระสอนศีลธรรมในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อศึกษาการบริหารการเรียนรู้อันของครูพระสอนศีลธรรมเป็นอย่างไร เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการบริหาร การเรียนรู้อันวิชาพระพุทธศาสนาควบคู่กับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเด็กและเยาวชนให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น และ

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมในยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี ให้ดียิ่งขึ้นไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และขนาดโรงเรียน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่อง“การบริหารจัดการการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีขั้นตอนการศึกษาและเก็บข้อมูลการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการบริหารจัดการการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 313 คน

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert)

2. การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลค่า ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบตรวจสอบความเหมาะสมวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และวิเคราะห์หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลค่าความหมาย (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ, 2562) ดังนี้

ตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป หมายถึง ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอน ศีลธรรม อยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรม อยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรม อยู่ในระดับน้อย

ต่ำกว่า 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และขนาดโรงเรียน โดยวิเคราะห์ด้วยการทดสอบคะแนนที่ (t-test for dependent Samples) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัว

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

แปรต้น 2 กลุ่ม คือ เพศ และวุฒิการศึกษา และทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ตัวแปรต้นมีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป คือ อายุ และขนาดของโรงเรียน เมื่อพบความแตกต่างจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ LSD (Least Significant Difference)

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 32 โรงเรียน แบ่งออกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 91 คน ครูจำนวน 1,681 คน จำนวนรวมทั้งหมด 1,772 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 313 คน จากสถานศึกษาทั้งหมด 32 โรงเรียน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยตามตารางของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างใน ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ, 2562) และสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดโรงเรียน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลค้างนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยพิจารณาภายใต้กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งให้สอดคล้องกับคำจำกัดความในการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ แบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมในยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามเป็น 5 ระดับ

3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย โดยมีรายละเอียดตามขั้นตอนค้างนี้

1) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมในยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี

2) ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประเมินค่า (Rating Scale) และแบบตรวจสอบรายการ

3) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลกำหนดขอบเขตของเนื้อหา เพื่อดำเนินการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหาและกรอบความคิดของการวิจัย

4) นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาการใช้ภาษาให้ถูกต้องสมบูรณ์

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

5) นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและด้านวัดประเมินผล จำนวน 3 ท่าน และเพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของเครื่องมือแล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาทุกข้อ มีค่าเท่ากับ 1.00

6) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มประชากร ที่โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาและนำไปหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค กำหนดเกณฑ์ไว้ไม่ต่ำกว่า 0.70 โดยกำหนดค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .84

7) ดำเนินการปรับปรุงและตรวจสอบความถูกต้องให้เรียบร้อยอีกครั้ง แล้วนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนและวิธีการดังนี้

3.4.1 ขอนหนังสือจากหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัย

3.4.2 จัดส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล และกำหนดวัน เวลาขอรับแบบสอบถามคืนภายใน 15 วัน

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์

3.4.4 นำข้อมูลที่ได้อิงวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษาการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่า การบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี (n = 313)

การบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมในยุคดิจิทัลในโรงเรียน		\bar{X}	S.D.	แปลค่า	อันดับ
1	ด้านการวางแผนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.27	.65	มาก	3
2	ด้านการจัดกิจกรรมทำสมาธิให้กับผู้เรียน	4.23	.67	มาก	4
3	ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา	4.30	.66	มาก	1

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

4	ด้านการบูรณาการหลักธรรมกับชีวิตประจำวัน	4.29	.70	มาก	2
ภาพรวม		4.27	.62	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ($\bar{X} = 4.30$) ด้านการบูรณาการหลักธรรมกับชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.23$) ด้านการวางแผนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.27$) และด้านการจัดกิจกรรมทำสมาธิให้กับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.23$)

4.2 ผลการการเปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และขนาดโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในภาพรวม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน ในภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และด้านการบูรณาการหลักธรรมกับชีวิตประจำวัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมทำสมาธิให้กับผู้เรียน

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย การบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยอภิปรายผลโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.1 การบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ทั้งภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้สอนธรรมะมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างมาก ทั้งการวางแผนการสอนหลังจากสอนแล้วต้องหมั่นทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ เพื่อสร้างความเข้าใจและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวันได้ สอดคล้องกับ พระภูมิพันธ์ุ จันทวิโส (จุลศตวรรษกิจ) (2564) ได้ศึกษาบทบาทของพระธรรมทูตในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในโรงเรียน อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของพระธรรมทูตในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) เนื้อหาในการเผยแพร่ของพระธรรมทูตไม่เหมาะสมกับนักเรียนเท่าที่ควร ต่างคนต่างสอน จึงไม่เป็นเอกภาพ 2) พระธรรมทูตมีเวลาในการพบปะนักเรียนน้อย 3) พระธรรมทูตยังใช้เทคนิคการสอนแบบเดิม ๆ ทำให้เด็กนักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย 4) การเผยแพร่ไม่ต่อเนื่องและขาดการติดตามประเมินผล ข้อเสนอแนะ สอดคล้องกับ พระอนุศาสน์ อาภากร (2555) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของพระสอนศีลธรรมในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของพระสอนศีลธรรมในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเตรียมการสอน มีค่ามากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการดำเนินการสอนด้านการใช้สื่อ/อุปกรณ์ในการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามลำดับ เนื่องจากการวางแผน การเตรียมการสอนล่วงหน้าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เพื่อจะได้มีความพร้อมทั้งส่วนของเนื้อหาและความพร้อมของผู้สอนอีกด้วย สอดคล้องกับ สอดคล้องกับ พระชัยสุภชาติ นริสโร (2556) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนมัธยมวัดดาวคอง เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนมัธยมวัดดาวคอง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มากทุกด้าน และด้านที่มีระดับการจัดการเรียนการสอนสูงสุด ได้แก่ ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และขนาดโรงเรียนนำไปสู่การอภิปรายผล ดังนี้

5.2.2.1 จำแนกตามเพศ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรม ความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกันในภาพรวมและรายด้าน เนื่องจากการบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับการศึกษาในยุคปัจจุบัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิ มีจิตใจอ่อนโยน และสามารถจดจำหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ พระปลัดอนุวัฒน์ อนุวิโล (2560) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การสอนวิชาพระพุทธศาสนาของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พบว่า เพศ มีผลให้ความคิดเห็นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การสอนวิชาพระพุทธศาสนาของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2.2.2 จำแนกตามอายุ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรม ความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกันในภาพรวม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนให้ความสำคัญต่อผู้สอนธรรมศึกษาในโรงเรียนเป็นสำคัญ การจะเป็นผู้สอนธรรมศึกษาได้นั้น จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในหัวข้อธรรมและสามารถอธิบายให้ผู้อื่น

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

เข้าใจได้อย่างถ่องแท้ ตลอดทั้งมีกระบวนการในการนำเสนอ ได้ดี และหมั่นทบทวนเนื้อหาที่สอนให้ผู้เรียนได้ระลึกถึงอยู่เสมอ สอดคล้องกับ พระอนุศาสตร์ อาภากร (2555) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของพระสอนศีลธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี พบว่า อายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากพระสอนศีลธรรมเตรียมเนื้อหาเข้าใจยากไม่สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชา พระสอนศีลธรรมไม่มีระบบในการจัดเตรียมการสอน หรือไม่มีการเตรียมตัวในการสอนแต่ละครั้ง พระสอนศีลธรรมติดภารกิจทางวัด ไม่สามารถทำการสอนได้โดยตลอด พระสอนศีลธรรมไม่มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เพื่อสร้างความสนใจให้นักเรียน

5.2.2.3 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัล ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากวุฒิการศึกษาไม่ได้มีส่วนสำคัญต่อการพิจารณาการเรียนการสอนของนักเรียน และครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จึงไม่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับ พระพุฒิพันธ์ จันทวิโส (จุลคณานุกิจ) (2564) ได้ศึกษาบทบาทของพระธรรมทูตในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในโรงเรียน อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูต อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้ในส่วนของวุฒิการศึกษาไม่ได้มีผลทำให้เกิดความแตกต่างของความคิดเห็นในการสอนวิชาพระพุทธศาสนาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การเป็นผู้นำนักเรียนเข้าสู่การฝึกสมาธิ การเป็นผู้สอนหรือทบทวนธรรมศึกษาให้แก่นักเรียน และการสอนวิชาพระพุทธศาสนาแบบบูรณาการเข้ากับชีวิตประจำวัน

5.2.2.4 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูยุคดิจิทัล ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และด้านการบูรณาการหลักสูตรกับชีวิตประจำวัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมทำสมาธิให้กับผู้เรียน สอดคล้องกับ พระครูวรดิตถานุกยุต (2554) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อบทบาทพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การเตรียมการสอน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านการดำเนินการสอนและวัดผลและประเมินผล มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนพระสอนศีลธรรมที่ไม่เพียงพอตามขนาดของโรงเรียน ควรจะต้องเพิ่มจำนวนพระภิกษุผู้สอนธรรมศึกษา การจัดเวลาเรียนให้เหมาะสม การจัดประชุมรวมกันของพระสอนศีลธรรมและ

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

ผู้บริหารโรงเรียน การจัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย พระสอนศีลธรรมมีปัญหาในเรื่องการควบคุมดูแลเด็ก เพราะใจดีเกินไป

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารการจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี มีทั้งหมด 4 ด้าน ผู้วิจัยได้เลือกรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของแต่ละด้านมาเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

6.1.1 ด้านการวางแผนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การเข้าร่วมประชุมกันหลังจากการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหา และแนวทางเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาให้ดีขึ้น การวางแผนการสอนโดยนำสื่อการสอนที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีนั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จึงควรมีการเข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับการวางแผน การปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการสอนของครูพระสอนศีลธรรมให้มากขึ้น โดยมีการจัดประชุมทั้งผู้บริหารและคณะครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมด้วย เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการบริหารจัดการ การเรียนรู้แก่นักเรียน และนำเทคโนโลยี สื่อการสอนที่ทันสมัยมาปรับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

6.1.2 ด้านการจัดกิจกรรมทำสมาธิให้กับผู้เรียน พบว่า การประเมินสมาธินักเรียน ด้วยกิจกรรมเดินจงกรม นั่งสมาธิ ฟังการบรรยายธรรม และเข้าใจการนำหลักธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมฝึกสมาธิให้กับนักเรียนก่อนเข้าเรียนตอนบ่ายอย่างน้อย 5 นาที ในทุกวัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จึงควรเพิ่มเวลาในการประเมินสมาธินักเรียน หรือการปฏิบัติธรรมให้มากยิ่งขึ้น และจะต้องอธิบายเนื้อหาของหลักธรรมที่สอนในแต่ละวันให้นักเรียนมีความเข้าใจอย่างแท้จริง พร้อมทั้งสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากธรรมะ คือ วิชาที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก

6.1.3 ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา พบว่า การทดสอบผู้เรียน ก่อนและหลังการเรียน ด้วยการซักถามเพื่อเป็นการทดสอบความรู้พื้นฐานเบื้องต้น และสามารถใช้อุปกรณ์การสอนที่จัดเตรียมไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนควรต้องศึกษาแนวทางในการนำความรู้เกี่ยวกับหลักธรรมไปสอนให้นักเรียนมีความเข้าใจได้มากขึ้น เช่น การประยุกต์ใช้กิจกรรม เพื่อสอดแทรกหลักธรรม เพื่อให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์และมีความสุขกับกิจกรรม หรือเป็นการบูรณาการศาสตร์สมัยใหม่เข้ากับหลักธรรม ทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น

6.1.4 ด้านการบูรณาการหลักธรรมกับชีวิตประจำวัน พบว่า การประเมินความเข้าใจ โดยเปิดโอกาสให้ซักถามถึงหัวข้อหลักธรรมที่ได้เรียนในแต่ครั้งเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการนำเสนอ แลกเปลี่ยนแนวคิด เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาาร่วมกันผ่านช่องทางออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมในยุคดิจิทัล จึงต้องอาศัยความร่วมมือทั้งผู้บริหาร คณะครูที่เกี่ยวข้อง รวมถึงครูพระสอนศีลธรรม ตระหนักถึง

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567
 ความสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น เปิดช่องทางออนไลน์เพื่อให้นักเรียนได้ซักถามมากขึ้น
 สร้างความเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการจัดการเรียนของพระสอนศีลธรรมยุคดิจิทัลใน
 โรงเรียน

6.2.2 ควรศึกษาความคิดเห็นของพระครูผู้สอนต่อการบริหารจัดการเรียนของพระสอน
 ศีลธรรมยุคดิจิทัลในโรงเรียนร่วมด้วย เพื่อให้มีการพัฒนาและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผู้เรียน

6.2.3 ควรศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเรียนของพระครูผู้สอนศีลธรรมในโรงเรียนทุก
 ระดับชั้น เพื่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมได้อย่างทันสมัย และสามารถปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของ
 ผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเรียนรู้วิชา
 พระพุทธศาสนาควบคู่กับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเด็กและเยาวชนให้เกิดประสิทธิผลมาก โดยใช้
 หลักการบริหารจัดการเรียนรู้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 2) ด้านการจัดกิจกรรมทำสมาธิให้กับผู้เรียน 3) ด้านการทบทวนกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และ 4) ด้าน
 การบูรณาการหลักธรรมกับชีวิตประจำวัน

ภาพที่ 1 การบริหารจัดการเรียนรู้ของครูพระสอนศีลธรรมตามความคิดเห็นของ
 ผู้บริหารและครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี

8. บรรณานุกรม

กองพุทธศาสนศึกษา. (2557). **คู่มือปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา.**

กรุงเทพฯ: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

พระครูวรดิตถานุกยุต. (2554). **ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อบทบาทพระสอน**

วารสารวิชาการแสงอีสานปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2567

- ศีลธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม.** วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
พระชัยสุภชาติ นริสสุโร. (2556). **การจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนมัธยมวัดดาวคะนอง เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. สาขาวิชาการบริหารจัดการคณะสงฆ์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระปลัดดอนวัฒน์ อนุวิโล. (2560). ผลสัมฤทธิ์การสอนวิชาพระพุทธศาสนาของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี.** สารนิพนธ์พุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระพุฒิพันธ์ จันทวิโส (จุลคณานุกิจ). (2564). บทบาทของพระธรรมทูตในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในโรงเรียน อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี.** สารนิพนธ์พุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสมหมาย สิริภทโท. (2562). ประสิทธิภาพการสอนวิชาพระพุทธศาสนาของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน อำเภห้วยหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.** สารนิพนธ์พุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระอนุศาสตร์ อาภากรโ. (2555). การมีส่วนร่วมของพระสอนศีลธรรมในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภหนองแค จังหวัดสระบุรี.** วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. (2562). สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่3).** กรุงเทพมหานคร : เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2557). วิธีการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.** นครปฐม: ส. เจริญการพิมพ์. จำกัด.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี. (2566). ข้อมูลสารสนเทศ ปีการศึกษา 2566. สุพรรณบุรี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี.**
- สำนักงานพระสอนศีลธรรม. (2565). คู่มืออบรมพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน ประจำปี 2565.** นครปฐม : สำนักงานพระสอนศีลธรรม มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.